

antager, at hvis det er nogetsteds nødvendigt at have dobbelte Skinner til Havnespor, maatte det vel nærmest være i Kjøbenhavn, hvor Færdslen er langt større end noget andet Sted i Landet. I en Andragendet ledsagende Erklæring oplyses det, at der i April Maaned 1881 i en Uge knækkede ikke mindre end 5 Vognagler ligesom Langebro paa et bestemt Sted, nemlig hvor Havnesporet stilles fra Christiansgade sporet, og det formenes, at slige Uheld ville fremdeles opstaa, naar der ikke foretages Noget til Forebyggelse deraf.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

57. Fra forhenværende Postexpeditor A. Koføed i Gudhjem om Understøttelse. (Indbragt den 10de Januar 1883 af Folkethingmanden for Vornholms 2den Valgfreds, Dam).

Andrageren oplyser, at han fra 1867 til 1ste Juni 1876 har været Brevsamler i Gudhjem og fra den Tid af til 1ste November 1882 Postexpeditor med en aarlig Løn i den sidste Tid af 720 Kr. Da der i Foraaret 1882 var Udsigt til, at der i Aarets Løb vilde blive oprettet en Telegrafstation i Gudhjem, og han tidligere havde ladet sin Datter oplære i Telegrafering ved Marikbehy Telegrafstation, ansøgte han Indenrigsministeriet om, at han ved sin Datters Hjælp maatte overtage Bestyrelsen af den paatænkte Station, men modtog Ordre til at fratræde Bestillingen som Postexpeditor, saajært Telegrafstationen blev oprettet, hvilket skete den 1ste November 1882. Han bemærker, at han i en Alder af 58 Aar ikke kan begynde nogen ny Næringsvei, og at han som Postexpeditor mere og mere har forsømt en Sidebestjæftigelse, som var nødvendig for hans Existens, idet han haabede, at hans Indtægter vilde blive saaledes forøgede, at han ganske kunde opgive den. Han har ansøgt Indenrigsministeriet om en aarlig Understøttelse, men kun erholdt een Gang for alle 200 Kroner, hvorfor han nu ansøger Rigsdagen om, at den i Betragtning af hans truede Existens vil tilstaa ham en aarlig Understøttelse, paa hvilken det modtagne Beløb af de 200 Kroner da mulig kunde betragtes som et Forskud.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

58. Fra Baron Joseph Emil Adeler's Enke om en Understøttelse til hende og hendes Børn. (Indbragt den 15de Januar 1883 af Folkethingmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds, Rimestad.)

Andragerinden gjør opmærksom paa, at hendes Mand døde kort efter, at der var blevet tilstaaet ham en aarlig Understøttelse paa 1,200 Kr. af Statskassen, og som saaledes kun til at nyde en lille Del af det bevilgede Beløb. Hun meddeler, at hun, da hun ved sin Mand's Død var bleven efterladt i en yderst trængende Forfatning med 5 uforsørgede Børn, af hvilke det ældste er 14 Aar gammelt, ansøgte Finantsministeriet om en Understøttelse, lig Halvdelen af den hendes Mand tilstaaede, og hendes 3 Sønner hver en Understøttelse af 400 Kr. aarlig, men at Ministeriet mente ikke at kunne gaa ind derpaa, hvorimod der paa Tillægsbevillingsforslaget for indeværende Finantsaar er blevet opført Forslag til en Understøttelse af 300 Kr. til hende og en paa 100 Kr. til hver af hendes 3 Sønner til deres fyldte 18de Aar. Hun bemærker, at, skjøndt hun maa være taknemlig, hvis denne Understøttelse tilstaaes hende, da hun intet Retskrav har, haaber hun dog, at det ikke vil blive taget hende ilde op, naar hun henvender sig til Folkethinget med Bøn om at blive indstillet til en noget større Understøttelse, da den foreslaaede selv med den største Sparommelighed ikke kan yde hende og Børn et taveligt Udkomme. Hun ventter, at det vil blive taget i Betragtning, at Statskassen, der jo oprindelig ved et rent Tilfælde er kommen i Besiddelse af den paagjældende fra den Adeler'ske Familie, stammende Kapital, ved hendes Mand's aldeles uformodede Død i hans kraftigste Alder, slet ikke er kommen til at yde den ham tiltænkte Understøttelse, som Staten, da den bevilgede den, efter al menneskelig Beregning maatte paaregne at ville komme til at udrede i endel Aar, og at hun ved sin Mand's og Forsørgers Død er bleven filllet langt mere hjælpeløs haade med Hensyn til sit eget Underhold og især med Hensyn til sine Børns Opdragelse. Hun beder derfor om, at den hendes Mand tiltænkte Understøttelse, om muligt, helt maa komme hende